

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2012/19/EU

2018/EØS/18/25

av 4. juli 2012

om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE)

(omarbeiding)(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det skal gjøres en rekke vesentlige endringer i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/96/EF av 27. januar 2003 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE)⁽⁴⁾. Av klarhetshensyn bør nevnte direktiv omarbeides.
- 2) Målene med Unionens miljøpolitikk er særlig å bevare, verne og forbedre miljøkvaliteten, verne menneskers helse og bruke naturressursene på en forsvarlig og rasjonell måte. Den politikken bygger på føre-var-prinsippet, prinsippet om forebyggende tiltak, prinsippet om at miljøskade fortrinnsvis rettes opp ved kilden, og prinsippet om at forurenseren betaler.
- 3) I fellesskapsprogrammet for politikk og tiltak på området miljø og bærekraftig utvikling (det femte handlingsprogrammet for miljø)⁽⁵⁾ blir det fastslått at det kreves betydelige endringer i dagens utviklings-, produksjons-, forbruks- og atferdsmønstre for å oppnå en bærekraftig utvikling, og det anbefales blant annet å

reducere unødvendig forbruk av naturressurser og forebygge forurensning. Programmet nevner avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) som et av målområdene for regulering og anvendelse av prinsippene om forebygging, gjenvinning og sikker sluttbehandling av avfall.

- 4) Dette direktiv utfyller Unionens generelle regelverk for avfallshåndtering, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall⁽⁶⁾. Det viser til definisjonene i nevnte direktiv, herunder definisjonene av avfall og generell avfallshåndtering. Definisjonen av avfallsinnsamling i direktiv 2008/98/EF omfatter foreløpig sortering og foreløpig lagring av avfall før transport til et avfallsbehandlingsanlegg. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF⁽⁷⁾ etablerer en ramme for fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter og gjør det mulig å fastsette særlige krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter som også kan omfattes av dette direktiv. Direktiv 2009/125/EF og gjennomføringstiltakene vedtatt i henhold til direktivet berører ikke Unionens regelverk for avfallshåndtering. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF av 27. januar 2003 om avgrensning av bruk av visse farlege stoff i elektrisk og elektronisk utstyr⁽⁸⁾ inneholder krav om at forbudte stoffer skal erstattes i alt elektrisk og elektronisk utstyr (EEE) som omfattes av direktivets virkeområde.
- 5) I takt med at markedet ekspanderer og sykluser for nyskaping stadig blir kortere, blir utstyr raskere skiftet ut og EEE er dermed en raskt voksende avfallsskilde. Selv om direktiv 2002/95/EF på en effektiv måte har bidratt til å redusere mengden farlige stoffer i nytt EEE, vil farlige stoffer som kvikksølv, kadmium, bly, seksverdig krom og polyklorerte bifenylter (PCB) samt ozonnedbrytende stoffer fortsatt være til stede i WEEE i mange år. Innholdet av farlige bestanddeler i EEE er et stort problem i forbindelse med avfallshåndteringen, og det foretas ikke materialgjenvinning av WEEE i tilstrekkelig omfang. Manglende materialgjenvinning fører til at verdifulle ressurser går tapt.
- 6) Formålet med dette direktiv er å bidra til bærekraftig produksjon og forbruk, først og fremst gjennom forebygging av mengden WEEE og i tillegg gjennom ombruk, materialgjenvinning og andre former for

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 197 av 24.7.2012, s. 38, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 195/2015 av 10. juli 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 3 av 12.1.2017, s. 27.

⁽¹⁾ EUT C 306 av 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 141 av 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 3. februar 2011 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 19. juli 2011 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets holdning av 19. januar 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 7. juni 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT C 138 av 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ EUT L 285 av 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 19.

gjenvinning av slikt avfall for å redusere den mengden avfall som skal sluttbehandles og bidra til effektiv ressursbruk og gjenvinning av verdifulle sekundærstoffer. Formålet med direktivet er også å forbedre miljøprestasjonene til alle aktører som er involvert i EEEs livssyklus, f.eks. produsenter, distributører og forbrukere, og særlig de aktørene som er direkte involvert i innsamling og behandling av WEEE. Særlig kan ulike nasjonale anvendelser av prinsippet om «produsentansvar» føre til vesentlige forskjeller i markedsdeltakernes økonomiske byrder. Medlemsstatene fører ulik politikk når det gjelder håndtering av WEEE, noe som kan være en hemsko for en effektiv materialgjenvinningspolitikk. Det bør derfor fastsettes grunnleggende kriterier på unionsplan og utarbeides minstestandarder for behandling av WEEE.

- 7) Bestemmelsene i dette direktiv bør få anvendelse på produkter og produsenter uavhengig av salgsmetode, herunder fjernsalg og elektronisk handel. I den forbindelse bør produsentenes og distributørenes forpliktelser ved fjernsalg og elektronisk handel så vidt mulig utformes og håndheves på samme måte som for andre distribusjonskanaler for å unngå at andre distribusjonskanaler må dekke de kostnadene som følger av dette direktiv, og som gjelder WEEE fra produkter som er solgt via fjernsalg eller elektronisk handel.
- 8) For å oppfylle forpliktelsene i henhold til dette direktiv i en bestemt medlemsstat bør produsenten være etablert i den medlemsstaten. Unntaksvis, for å redusere eksisterende hindringer for et velfungerende indre marked og den administrative byrden, bør medlemsstatene tillate at produsenter som ikke er etablert på deres territorium, men i en annen medlemsstat, kan utnevne en godkjent representant som skal være ansvarlig for nevnte produsents forpliktelser etter dette direktiv. Videre bør den administrative byrden reduseres ved hjelp av forenklede framgangsmåter for registrering og rapportering og ved å sikre at avgifter ikke innkreves mer enn én gang for registrering i de enkelte medlemsstatene.
- 9) Dette direktiv bør omfatte alt EEE som brukes av forbrukere, samt EEE som er beregnet på yrkesmessig bruk. Dette direktiv bør få anvendelse uten at det berører Unionens regelverk med hensyn til helse- og sikkerhetskrav, som beskytter alle som kommer i kontakt med WEEE, eller Unionens særlige regelverk for avfallshåndtering, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF av 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører⁽¹⁾, og unionsregelverk for produktutforming, særlig direktiv 2009/125/EF. Forberedelse til ombruk, gjenvinning og materialgjenvinning av avfall

fra kjøleutstyr samt stoffer, stoffblandinger eller komponenter av dette, bør samsvare med relevant unionsregelverk, særlig europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 av 16. september 2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget⁽²⁾, og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006 av 17. mai 2006 om visse fluorholdige klimagasser⁽³⁾. Formålene med dette direktiv kan oppnås uten at store faste anlegg, som oljeplattformer, bagasjetransport-systemer på flyplasser eller heiser, inngår i direktivets virkeområde. Utstyr som ikke er særskilt utformet og installert som en del av slike anlegg, og som kan fungere selv om det ikke utgjør en del av disse anleggene, bør likevel omfattes av virkeområdet for dette direktiv. Dette gjelder for eksempel utstyr som belysningsutstyr eller solcellepaneler.

- 10) En rekke definisjoner bør tas med i dette direktiv slik at dets virkeområde kan spesifiseres. Definisjonen av EEE bør imidlertid klargjøres ytterligere innenfor rammen av en revisjon av virkeområdet slik at medlemsstatenes relevante nasjonale tiltak kan bringes i nærmere samsvar med nåværende, anvendt og etablert praksis.
- 11) Det bør fastsettes krav til miljøvennlig utforming som forenkler ombruk, demontering og gjenvinning av WEEE innenfor rammen av de tiltakene som gjennomfører direktiv 2009/125/EF. For å optimalisere ombruk og gjenvinning gjennom produktutforming bør det tas hensyn til hele produktets livssyklus.
- 12) Innføringen av produsentansvar gjennom dette direktiv er en av måtene å oppmuntre til utforming og produksjon som tar fullstendig hensyn til og forenkler reparasjon, mulig oppgradering, ombruk, demontering og materialgjenvinning av EEE.
- 13) For å kunne garantere for distributørpersonellens helse og sikkerhet i forbindelse med tilbakelevering og håndtering av WEEE bør medlemsstatene, i samsvar med nasjonal lovgivning og Unionens regelverk med hensyn til helse- og sikkerhetskrav, fastsette på hvilke vilkår distributørene kan avslå tilbakelevering.
- 14) Separat innsamling er en forutsetning for å sikre særskilt behandling og materialgjenvinning av WEEE, og er nødvendig for å oppnå det valgte vernnivået for menneskers helse og miljøet i Unionen. Forbrukerne må bidra aktivt til denne innsamlingen og bør oppmuntres til å levere tilbake WEEE. I den forbindelse bør det

⁽¹⁾ EUT L 266 av 26.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286 av 31.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 161 av 14.6.2006, s. 1.

opprettede hensiktsmessige anlegg for tilbakelevering av WEEE, herunder offentlige innsamlingssteder, der private husholdninger avgiftsfritt kan levere tilbake avfallet sitt. Distributørens bidrag spiller en viktig rolle for at innsamlingen av WEEE skal lykkes. Innsamlingssteder for meget smått WEEE som opprettes i detaljforretninger bør derfor ikke omfattes av kravene til registrering eller tillatelse i direktiv 2008/98/EF.

- 15) For å oppnå Unionens fastsatte vernenivå og harmoniserte miljømål bør medlemsstatene treffe egnede tiltak for mest mulig å redusere WEEE som sluttbehandles som usortert kommunalt avfall og for at WEEE i størst mulig grad innsamles separat. For å sikre at medlemsstatene bestreber seg på å innføre effektive innsamlingsordninger bør de pålegges å i stor grad samle inn WEEE, særlig kjøle- og fryseutstyr som inneholder ozonnedbrytende stoffer og fluorholdige klimagasser, med tanke på hvor farlige de er for miljøet og med tanke på de forpliktelsene som følger av forordning (EF) nr. 842/2006 og forordning (EF) nr. 1005/2009. Opplysninger fra konsekvensanalysen som Kommisjonen utførte i 2008, viser at 65 % av EEE som ble brakt i omsetning, allerede den gang ble innsamlet separat, men at mer enn halvparten av det som ble samlet inn, potensielt var utsatt for utilbørlig behandling og ulovlig eksport, og selv når det ble behandlet korrekt, ble ikke dette rapportert. Dette fører til tap av verdifulle sekundærråstoffer, forringelse av miljøet og inkonsekvente opplysninger. For å unngå dette er det nødvendig å fastsette et ambisiøst innsamlingsmål og sikre at innsamlet WEEE behandles på en miljømessig forsvarlig måte og rapporteres riktig. Det er hensiktsmessig å fastsette minstekrav til overføring av brukt EEE som mistenkes å være WEEE, og medlemsstatene kan ved anvendelsen av disse kravene ta hensyn til eventuelle relevante kontaktorganers retningslinjer som er utarbeidet i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall⁽¹⁾. Slike minstekrav bør i alle tilfeller ha som formål å forhindre uønskede overføringer av ikke-funksjonelt EEE til utviklingsland.
- 16) Fastsettelsen av ambisiøse innsamlingsmål bør baseres på mengden generert WEEE, og det bør tas behørig hensyn til produktenes varierende livssykluser i medlemsstatene, til umettede markeder samt til EEE med lang livssyklus. Det bør derfor i nær framtid utarbeides en metode for å beregne innsamlingsgrader på grunnlag av generert WEEE. I henhold til gjeldende beregninger tilsvarer en innsamlingsgrad på 85 % av generert WEEE rundt regnet en innsamlingsgrad på 65 % av den årlige gjennomsnittsvekten av EEE som er brakt i omsetning i løpet av de tre foregående årene.
- 17) Særskilt behandling av WEEE er avgjørende for å unngå at forurensende stoffer spres til gjenvunnet

materiale eller til avfallsstrømmen. Slik behandling er den mest effektive metoden for å sikre at det fastsatte vernenivået for miljøet i Union kan nås. Enhver virksomhet eller ethvert foretak som driver med innsamling, materialgjenvinning og behandling av avfall, bør oppfylle minstestandarder slik at behandlingen av WEEE ikke gir negative miljøvirkninger. De beste tilgjengelige teknikkene for behandling, gjenvinning og materialgjenvinning bør brukes, forutsatt at de sikrer menneskers helse og et høyt vernenivå for miljøet. De beste tilgjengelige teknikkene for behandling, gjenvinning og materialgjenvinning kan defineres ytterligere etter framgangsmåtene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/1/EF av 15. januar 2008 om integrert forebygging og begrenning av forurensning⁽²⁾.

- 18) Vitenskapskomiteen for nye og nylig påviste helse- og miljørisikoer konstaterte i sin uttalelse av 19. januar 2009 om risikovurdering av nanoteknologi-produkter at eksponering for nanomaterialer som er fast integrert i større strukturer, for eksempel elektroniske kretser, kan forekomme i avfallsfasen og i forbindelse med materialgjenvinning. For å kontrollere eventuelle risikoer for menneskers helse og miljøet som følge av behandling av WEEE som inneholder nanomaterialer, bør Kommisjonen vurdere om det er nødvendig med særlig behandling.
- 19) Innsamling, lagring, transport, behandling og materialgjenvinning av WEEE samt forberedelse til ombruk av dette skal gjennomføres på en måte som verner miljøet og menneskers helse og bevarer råstoffer, og skal ha som mål å gjenvinne verdifulle ressurser i EEE med henblikk på å sikre en bedre råvareforsyning i Unionen.
- 20) Forberedelse til ombruk av WEEE og dets komponenter, delenheter og forbruksvarer bør prioriteres når det er hensiktsmessig. I andre tilfeller bør alt separat innsamlet WEEE sendes til gjenvinning med det formål å oppnå et høyt nivå av materialgjenvinning og gjenvinning. Produsentene bør dessuten oppmuntres til å integrere gjenvunnet materiale i nytt utstyr.
- 21) Gjenvinning, forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av WEEE bør bare anses for å ha bidratt til oppnåelsen av målene fastsatt i dette direktiv dersom nevnte gjenvinning, forberedelse til ombruk og materialgjenvinning ikke er i strid med annet EU-regelverk eller annen nasjonal lovgivning som utstyret omfattes av. Det er viktig å sikre forsvarlig forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og gjenvinning av WEEE for en fornuftig ressursforvaltning og en optimal ressursforsyning.

⁽¹⁾ EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 av 29.1.2008, s. 8.

- 22) Det må fastsettes grunnleggende prinsipper på unionsplan for finansiering av WEEE-håndteringen, og finansieringsordninger må bidra til høye innsamlingsgrader samt til at prinsippet om produsentansvar innføres.
- 23) Brukere av EEE i private husholdninger bør i det minste ha mulighet til å levere tilbake WEEE avgiftsfritt. Produsentene bør minst finansiere innsamlingen fra innsamlingsanlegg samt behandling, gjenvinning og sluttbehandling av WEEE. Medlemsstatene bør oppmuntre produsentene til å ta det fulle ansvaret for innsamlingen av WEEE, særlig ved å finansiere innsamling av WEEE gjennom hele avfallskjeden, også fra private husholdninger, for å unngå at separat innsamlet WEEE blir gjenstand for mindre gunstig behandling og ulovlig eksport, for å skape like konkurransevilkår ved å harmonisere produsentenes finansiering i hele Unionen og for å overføre kostnadene for avfallsinnsamlingen fra skattebetalerne i sin alminnelighet til forbrukerne av EEE, i tråd med prinsippet om at forurenseren betaler. For å dra størst mulig nytte av prinsippet om produsentansvar bør hver enkelt produsent være ansvarlig for å finansiere håndteringen av avfallet fra egne produkter. Produsenten bør kunne velge å oppfylle denne forpliktelsen enten individuelt eller ved å delta i en kollektiv ordning. Når en produsent bringer et produkt i omsetning, bør den stille en finansiell garanti for å hindre at kostnader til håndteringen av WEEE fra overgitte produkter faller på samfunnet eller de øvrige produsentene. Ansvaret for å finansiere håndteringen av historisk avfall bør deles av alle produsenter i form av kollektive finansieringsordninger, som alle produsenter som finnes på markedet når kostnadene oppstår, bidrar til forholdsmessig. Kollektive finansieringsordninger bør ikke medføre at produsenter, importører og nye markedsdeltakere som driver nisjevirkosomhet eller produserer små mengder, ekskluderes. Kollektive ordninger vil kunne ha differensierte avgifter basert på hvor enkelt produktene og de verdifulle sekundærråstoffene de inneholder, kan gjenvinnes. For produkter med lang livssyklus som nå omfattes av dette direktiv, for eksempel solcellepaneler, bør eksisterende ordninger for innsamling og gjenvinning anvendes på best mulig måte, forutsatt at de oppfyller kravene i dette direktiv.
- 24) Produsentene kan ved salg av nye produkter og på frivillig basis få anledning til å informere kjøperne om kostnadene ved å samle inn, behandle og sluttbehandle WEEE på en miljømessig forsvarlig måte. Dette er i tråd med Kommisjonens melding om handlingsplanen for bærekraftig forbruk og produksjon og en bærekraftig industripolitikk, særlig med hensyn til smartere forbruk og miljøvennlige offentlige innkjøp.
- 25) For at innsamlingen av WEEE skal lykkes er det avgjørende at brukerne får informasjon om kravet til at WEEE ikke må sluttbehandles som usortert kommunalt avfall og må samles inn separat, samt om innsamlingsordningene og deres rolle i håndteringen av WEEE. Slik informasjon forutsetter at EEE som kan havne i søppelkasser eller lignende innretninger til kommunal avfallsinnsamling, merkes på en hensiktsmessig måte.
- 26) For å lette håndteringen av WEEE, særlig behandlingen og gjenvinningen eller materialgjenvinningen, er det viktig at produsentene gir opplysninger om hvordan komponenter og materialer skal identifiseres.
- 27) Medlemsstatene bør sikre at infrastruktur til inspeksjoner og overvåking gjør det mulig å kontrollere at dette direktiv gjennomføres riktig, idet det blant annet tas hensyn til europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2001/331/EF av 4. april 2001 om fastsettelse av minstekrav til miljøinspeksjoner i medlemsstatene⁽¹⁾.
- 28) Medlemsstatene bør innføre sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende mot fysiske og juridiske personer med ansvar for avfallshåndtering, i tilfeller der disse overtrer bestemmelsene i dette direktiv. Medlemsstatene bør også kunne treffe tiltak for å få dekket kostnadene ved manglende overholdelse og ved utbedringstiltak, uten at det berører europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader⁽²⁾.
- 29) Det er nødvendig med informasjon om vekten av EEE som bringes i omsetning i Unionen, samt om gradene av innsamling, forberedelse til ombruk, herunder, så langt det er mulig, forberedelse til ombruk av hele apparater, gjenvinning eller materialgjenvinning og eksport av WEEE som er samlet inn i samsvar med dette direktiv, for å kunne overvåke om målene i dette direktiv nås. Med henblikk på beregning av innsamlingsgrader bør det utvikles en felles metode for å beregne vekten av EEE, blant annet for å finne ut om begrepet omfatter den faktiske vekten av hele utstyret i den formen det markedsføres, herunder alle komponenter, delenheter, tilbehør og forbruksvarer, men ikke emballasje, batterier, bruksanvisning og håndbøker.

(¹) EFT L 118 av 27.4.2001, s. 41.

(²) EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56.

- 30) Det er hensiktsmessig å la medlemsstatene velge å gjennomføre visse bestemmelser i dette direktiv ved avtaler mellom vedkommende myndigheter og de berørte økonomiske sektorene, forutsatt at særlige krav er oppfylt.
- 31) For å avhjelpe medlemsstatenes vanskeligheter med å oppnå innsamlingsgradene, for å ta hensyn til den tekniske og vitenskapelige utviklingen og for å utfylle bestemmelsene om oppnåelse av gjenvinningsmålene, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen når det gjelder overgangstilpasninger for visse medlemsstater, tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utviklingen og vedtakelse av nærmere regler for hvordan WEEE som eksporteres ut av Unionen, skal inngå i oppnåelsen av gjenvinningsmålene. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽¹⁾.
- 33) Forpliktelsen til å innarbeide dette direktiv i nasjonal rett bør begrenses til de bestemmelsene som utgjør en vesentlig endring sammenlignet med de tidligere direktivene. Forpliktelsen til å innarbeide de bestemmelsene som er uendret, følger av de tidligere direktivene.
- 34) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽²⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidings tiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 35) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal rett og anvendelse av direktivene oppført i vedlegg XI del B.

- 36) Ettersom målet for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av problemets omfang bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Dette direktiv fastsetter tiltak for å verne miljøet og menneskers helse ved å forebygge eller redusere de skadelige virkningene av produksjon og håndtering av avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE), og ved å redusere de samlede miljøvirkningene av ressursbruk og bedre effektiviteten ved denne bruken i samsvar med artikkel 1 og 4 i direktiv 2008/98/EF, for på den måten å bidra til bærekraftig utvikling.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på elektrisk og elektronisk utstyr (EEE) som følger:
  - a) Fra 13. august 2012 til 14. august 2018 (overgangsperiode), med forbehold for nr. 3, for EEE som hører inn under kategoriene angitt i vedlegg I. Vedlegg II inneholder en veiledende liste over EEE som hører inn under kategoriene angitt i vedlegg I.
  - b) Fra 15. august 2018, med forbehold for nr. 3 og 4, for alt EEE. Alt EEE skal klassifiseres innenfor rammen av de kategoriene som er angitt i vedlegg III. Vedlegg IV inneholder en ikke-uttømmende liste over EEE som hører inn under kategoriene angitt i vedlegg III (åpent virkeområde).
2. Dette direktiv får anvendelse med forbehold for kravene i Unionens regelverk for sikkerhet og helse og for kjemiske stoffer, særlig europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), og om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå⁽³⁾, samt kravene i Unionens særlige regelverk for avfallshåndtering eller produktutforming.
3. Dette direktiv får ikke anvendelse på følgende typer EEE:
  - a) Utstyr som er nødvendig for å beskytte viktige sikkerhetsinteresser i medlemsstatene, herunder våpen, ammunisjon og krigsmateriell for særlige militære formål.

⁽¹⁾ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1.

- b) Utstyr som er særskilt utformet og installert som en del av en annen type utstyr som er unntatt fra eller ikke omfattes av dette direktivs virkeområde, og som bare kan oppfylle sin funksjon dersom det er en del av det nevnte utstyret.
- c) Glødetrådspærer.
4. I tillegg til utstyret angitt i nr. 3 får dette direktiv fra 15. august 2018 ikke anvendelse på følgende EEE:
- a) Utstyr utformet for å sendes ut i rommet.
- b) Stort stasjonært industriutstyr.
- c) Store faste anlegg, unntatt utstyr som ikke er særskilt utformet og installert som en del av slike anlegg.
- d) Transportmidler for personer eller varer, unntatt ikke typegodkjente elektriske kjøretøyer med to hjul.
- e) Ikke-veigående mobile maskiner som bare gjøres tilgjengelig for yrkesmessig bruk.
- f) Utstyr som er særskilt utformet utelukkende for forsknings- og utviklingsformål, som bare gjøres tilgjengelig mellom bedrifter.
- g) Medisinsk utstyr og medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk, dersom utstyret forventes å være infisert før levetidens utløp, og aktivt implanterbart medisinsk utstyr.
5. Senest 14. august 2015 skal Kommisjonen gjennomgå dette direktivs virkeområde som fastsatt i nr. 1 bokstav b), herunder parametrene for å skille mellom stort utstyr og småutstyr i vedlegg III, og framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten skal følges av forslag til regelverk der dette er relevant.
- b) «stort stasjonært industriutstyr» en stort anlagt samling av maskiner, utstyr og/eller bestanddeler som virker sammen for en særskilt anvendelse, som permanent installeres og avinstalleres på et bestemt sted av fagfolk, og som brukes og vedlikeholdes av fagfolk i et produksjonsanlegg for industrien eller i et forsknings- og utviklingsanlegg,
- c) «stort fast anlegg» en stort anlagt kombinasjon av flere typer apparater og eventuelt andre innretninger som
- i) sammenstilles, installeres og avinstalleres av fagfolk,
- ii) er beregnet på permanent bruk som en del av en bygning eller en struktur på et forhåndsdefinert eller særlig angitt sted, og
- iii) bare kan erstattes av samme særskilt utformede utstyr,
- d) «ikke-veigående mobil maskin» en maskin med innebygd kraftforsyning hvis drift krever enten mobilitet eller kontinuerlig eller halvkontinuerlig forflytning mellom en rekke faste arbeidssteder mens arbeidet pågår,
- e) «avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr» eller «WEEE» elektrisk eller elektronisk utstyr som er avfall i henhold til artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF, herunder alle komponenter, delenheter og forbruksvarer som inngår i produktet når det kasseres,
- f) «produsent» enhver fysisk eller juridisk person som, uavhengig av hvilken salgsmetode som brukes, herunder fjernkommunikasjon som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/7/EF av 20. mai 1997 om forbrukervern ved fjernsalgsavtaler⁽¹⁾:
- i) er etablert i en medlemsstat og produserer EEE under eget navn eller varemerke, eller får EEE utformet eller produsert og markedsfører det under eget navn eller varemerke på nevnte medlemsstats territorium,
- ii) er etablert i en medlemsstat og på denne medlemsstatens territorium, under eget navn eller varemerke, videreselger utstyr produsert av andre leverandører, idet en videreførhandler ikke skal anses som «produsent» dersom produsentens varemerke er angitt på utstyret i samsvar med punkt (i),

Artikkel 3

Definisjoner

1. I dette direktiv menes med:

- a) «elektrisk og elektronisk utstyr» eller «EEE» utstyr som er avhengig av elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for å fungere tilfredsstillende, samt utstyr for produksjon, overføring og måling av slik strøm og slike felter, og som er konstruert for bruk med en merkespenning på høyst 1 000 volt for vekselstrøm og 1 500 volt for likestrøm,

⁽¹⁾ EFT L 144 av 4.6.1997, s. 19.

- iii) er etablert i en medlemsstat og i denne medlemsstaten på yrkesmessig grunnlag bringer i omsetning EEE fra en tredjestat eller fra en annen medlemsstat, eller
- iv) ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler selger EEE direkte til private husholdninger eller til andre brukere enn private husholdninger i en medlemsstat, og er etablert i en annen medlemsstat eller i en tredjestat.
- En person som utelukkende yter finansiering i kraft av eller i samsvar med en finansieringsavtale, skal ikke betraktes som «produsent», med mindre vedkommende også opptrer som produsent i henhold til punkt i)–iv),
- g) «distributør» enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskjeden som gjør EEE tilgjengelig på markedet. Denne definisjonen er ikke til hinder for at en distributør samtidig er produsent i henhold til bokstav f),
- h) «WEEE fra private husholdninger» WEEE som kommer fra private husholdninger og fra forretnings-, industri-, institusjonskilder, eller andre kilder som på grunn av sin natur og mengde, ligner på avfall fra private husholdninger. Avfall fra EEE som sannsynligvis kommer til å brukes av både private husholdninger og andre brukere enn private husholdninger, skal i alle tilfeller anses som WEEE fra private husholdninger,
- i) «finansieringsavtale» enhver avtale eller ordning om lån, leasing, leie eller avbetalingskjøp for et hvilket som helst utstyr, uansett om det er fastsatt i vilkårene for avtalen eller ordningen eller i en tilleggsavtale eller -ordning at overdragelse av eiendomsretten til utstyret vil eller kan finne sted,
- j) «gjøre tilgjengelig på markedet» enhver levering av et produkt for distribusjon, forbruk eller bruk på markedet i en medlemsstat i forbindelse med kommersiell virksomhet, mot betaling eller vederlagsfritt,
- k) «bringe i omsetning» gjøre et produkt tilgjengelig for første gang på territoriet til en medlemsstat på yrkesmessig grunnlag,
- l) «uttak» manuell, mekanisk, kjemisk eller metallurgisk behandling som fører til at farlige stoffer, stoffblandinger og bestanddeler samles i en identifiserbar strøm eller i en identifiserbar del av en strøm i behandlingsprosessen. Et stoff, en stoffblanding eller en bestanddel er identifiserbar dersom det eller den kan kontrolleres for å bekrefte at behandlingen er miljømessig forsvarlig,
- m) «medisinsk utstyr» medisinsk utstyr eller tilbehør i henhold til artikkel 1 nr. 2 bokstav a) eller b) i rådsdirektiv 93/42/EØF av 14. juni 1993 om medisinsk utstyr⁽¹⁾ som er EEE,
- n) «medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk» medisinsk utstyr eller tilbehør til in vitro-diagnostikk i henhold til artikkel 1 nr. 2 henholdsvis bokstav b) eller c) i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/79/EF av 27. oktober 1998 om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk⁽²⁾ som er EEE,
- o) «aktivt implanterbart medisinsk utstyr» aktivt implanterbart medisinsk utstyr i henhold til artikkel 1 nr. 2 bokstav c) i rådsdirektiv 90/385/EØF av 20. juni 1990 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om aktivt implanterbart medisinsk utstyr⁽³⁾ som er EEE.
2. I tillegg får definisjonene av «farlig avfall», «avfallsinnsamling», «separat innsamling», «forebygging», «ombruk», «behandling», «gjenvinning», «forberedelse til ombruk», «materialgjenvinning» og «sluttbehandling» fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2008/98/EF, anvendelse.

Artikkel 4

Produktutforming

Medlemsstatene skal, uten at det berører kravene i Unionens regelverk for et velfungerende indre marked og for produktutforming, herunder direktiv 2009/125/EF, oppfordre til samarbeid mellom produsenter og materialgjenvinningsaktører og til tiltak for å fremme utforming og produksjon av EEE, særlig med henblikk på å forenkle ombruk, demontering og gjenvinning av WEEE samt bestanddeler og materialer fra dette. I den forbindelse skal medlemsstatene treffe egnede tiltak slik at de kravene til miljøvennlig utforming som fremmer ombruk og behandling av WEEE, og som ble fastsatt innenfor rammen av direktiv 2009/125/EF, får anvendelse, og at produsentene ikke ved hjelp av særlige kjennetegn ved utformingen eller produksjonsprosesser hindrer ombruk av WEEE, med mindre slike særlige kjennetegn ved utformingen eller produksjonsprosesser har betydelige fordeler, for eksempel med hensyn til miljøvern og/eller sikkerhetskrav.

Artikkel 5

Separat innsamling

1. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å begrense mest mulig at WEEE sluttbehandles som usortert kommunalt avfall, for å sikre at alt innsamlet WEEE behandles korrekt og for å oppnå at WEEE i stor grad innsamles separat, særlig, og som en prioritet, for utstyr til temperaturutveksling som inneholder ozonnedbrytende stoffer og fluorholdige klimagas-ser, lysrør som inneholder kvikksølv, solcellepaneler og småutstyr som nevnt i kategori 5 og 6 i vedlegg III.

⁽¹⁾ EFT L 169 av 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 331 av 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 189 av 20.7.1990, s. 17.

2. For WEEE fra private husholdninger skal medlemsstatene påse at

- a) det opprettes ordninger for de siste avfallsbesitterne og distributørene slik at de kan levere tilbake slikt avfall avgiftsfritt. Medlemsstatene skal sikre at det i nødvendig omfang finnes lett tilgjengelige innsamlingsanlegg, idet det tas hensyn særlig til befolkningstettheten,
- b) distributører som leverer et nytt produkt, er ansvarlige for å sikre at slikt avfall kan leveres tilbake til distributøren avgiftsfritt i et en-til-en-forhold, forutsatt at utstyret er av tilsvarende type og har samme funksjoner som det leverte utstyret. Medlemsstater kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen dersom de påser at det ikke blir vanskeligere for den siste avfallsbesitteren å levere tilbake WEEE og at innleveringen forblir avgiftsfri for den siste avfallsbesitteren. Medlemsstater som benytter seg av denne bestemmelsen, skal underrette Kommisjonen om dette,
- c) distributørene sørger for at innsamling av meget smått WEEE (ingen ytre mål over 25 cm) i detaljforretninger med et salgsareal for EEE på minst 400 m² eller i slike forretnings umiddelbare nærhet, skjer avgiftsfritt for sluttbrukere og uten krav om kjøp av EEE av tilsvarende type, med mindre en vurdering viser at alternative eksisterende innsamlingsordninger sannsynligvis er minst like effektive. Slike vurderinger skal være tilgjengelige for offentligheten. Innsamlet WEEE skal behandles korrekt i samsvar med artikkel 8,
- d) produsentene, uten at bokstav a)–c) berøres, får tillatelse til å opprette og administrere individuelle og/eller kollektive ordninger for tilbakelevering av WEEE fra private husholdninger, forutsatt at disse ordningene er i samsvar med målene i dette direktiv,
- e) WEEE som innebærer en helse- eller sikkerhetsrisiko for personalet på grunn av kontaminering, kan avvises på stedene for tilbakelevering i henhold til bokstav a)–c) under henvisning til helse- og sikkerhetsstandarder nasjonalt og i Unionen. Medlemsstatene skal innføre særordninger for WEEE av denne typen.

Medlemsstatene kan innføre bestemmelser om særordninger for tilbakelevering av WEEE i henhold til bokstav a)–c) i tilfeller der utstyret ikke inneholder sine vesentlige komponenter eller inneholder annet avfall enn WEEE.

3. Medlemsstatene kan utpeke de aktørene som har tillatelse til å samle inn WEEE fra private husholdninger som nevnt i nr. 2.

4. Medlemsstatene kan kreve at WEEE som leveres til innsamlingsanleggene nevnt i nr. 2 og 3, overleveres til produsentene eller til tredjemann som opptrer på deres vegne, eller, med tanke på forberedelse til ombruk, til utpekte virksomheter eller foretak.

5. For WEEE som ikke er WEEE fra private husholdninger, skal medlemsstatene, uten at artikkel 13 berøres, sikre at produsentene eller tredjemann som opptrer på deres vegne, sørger for innsamling av slikt avfall.

Artikkel 6

Sluttbehandling og transport av innsamlet WEEE

1. Medlemsstatene skal forby sluttbehandling av separat innsamlet WEEE som ikke har gjennomgått behandlingen angitt i artikkel 8.

2. Medlemsstatene skal sikre at innsamling og transport av separat innsamlet WEEE gjennomføres på en måte som gir optimale vilkår for forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og for å begrense spredningen av farlige stoffer.

For å tilrettelegge best mulig for forberedelse til ombruk skal medlemsstatene oppfordre til at innsamlingsordningene eller innsamlingsanleggene, når det er relevant og forut for en eventuell ytterligere overføring, holder WEEE som skal forberedes til ombruk, atskilt fra annet separat innsamlet WEEE, særlig ved at det gis adgang for personale fra ombrukssentre.

Artikkel 7

Innsamlingsgrad

1. Uten at artikkel 5 nr. 1 berøres, skal hver medlemsstat sikre at prinsippet om produsentansvar gjennomføres, og på dette grunnlaget at det årlig oppnås en minste innsamlingsgrad. Fra 2016 skal minste innsamlingsgrad være 45 %, beregnet på grunnlag av den totale vekten av WEEE som er blitt samlet inn i samsvar med artikkel 5 og 6 i et gitt år i den berørte medlemsstaten, uttrykt som en prosentdel av den gjennomsnittlige vekten av EEE som er brakt i omsetning i medlemsstaten i de tre foregående årene. Medlemsstatene skal sikre at mengden innsamlet WEEE gradvis øker i perioden fra 2016 til 2019, med mindre innsamlingsgraden fastsatt i annet ledd allerede er nådd.

Fra 2019 skal den årlige minste innsamlingsgraden være 65 % av den gjennomsnittlige vekten av EEE som er brakt i omsetning i de tre foregående årene i den berørte medlemsstaten, eller alternativt 85 % av den vekten av WEEE som er generert på medlemsstatens territorium.

Inntil 31. desember 2015 gjelder fortsatt et mål på minst 4 kg i gjennomsnitt per innbygger per år for separat innsamlet WEEE fra private husholdninger, eller samme mengde WEEE, uttrykt i vekt, som ble innsamlet i medlemsstaten i gjennomsnitt i de tre foregående årene, avhengig av hvilken som er størst.

Medlemsstatene kan fastsette mer ambisiøse mål for separat innsamling av WEEE og skal i så fall rapportere dette til Kommisjonen.

2. For å fastslå om den minste innsamlingsgraden er nådd skal medlemsstatene sikre at opplysninger om WEEE som er separat innsamlet i samsvar med artikkel 5, avgiftsfritt overføres til medlemsstatene, og at de minst omfatter opplysninger om WEEE som er

- a) mottatt av innsamlings- og behandlingsanlegg,
- b) mottatt av distributører,
- c) innsamlet separat av produsenter eller av tredjemann som opptrer på deres vegne.

3. Som unntak fra nr. 1 kan Bulgaria, Den tsjekkiske republikken, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Romania, Slovenia og Slovakia, på grunn av mangel på nødvendig infrastruktur og lavt forbruk av EEE, beslutte å

- a) fra 14. august 2016 oppnå en innsamlingsgrad som er lavere enn 45 %, men høyere enn 40 % av gjennomsnittsvekten av EEE som er brakt i omsetning i løpet av de tre foregående årene, og
- b) forlenge fristen for å oppnå innsamlingsgraden nevnt i nr. 1 annet ledd til en dato de selv fastsetter, men som skal være senest 14. august 2021.

4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 20 om fastsettelse av nødvendige overgangstilpasninger for å håndtere medlemsstatenes eventuelle vanskeligheter med å oppfylle kravene fastsatt i nr. 1.

5. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel skal Kommisjonen senest 14. august 2015 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter en felles metode for å beregne vekten av EEE som bringes i omsetning på det nasjonale markedet, og en felles metode for å beregne vekten av den mengde WEEE som genereres i hver medlemsstat. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

6. Senest 14. august 2015 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om den nye gjennomgåelsen av de fristene som gjelder innsamlingsgradene nevnt i nr. 1, og om muligheten for å fastsette enkeltstående innsamlingsgrader for én eller flere av de kategoriene som angis i vedlegg III, særlig for utstyr til temperaturutveksling,

solcellepaneler, småutstyr, mindre IT- og telekommunikasjonsutstyr og lamper som inneholder kvikksølv. Rapporten skal følges av forslag til regelverk der dette er relevant.

7. Dersom Kommisjonen på grunnlag av en konsekvensanalyse anser at den innsamlingsgraden som bygger på generert WEEE må revideres, skal den legge fram et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 8

Korrekt behandling

1. Medlemsstatene skal påse at alt separat innsamlet WEEE behandles korrekt.

2. Korrekt behandling, unntatt forberedelse til ombruk samt gjenvinnings- og materialgjenvinningstiltak, skal minst omfatte uttak av alle væsker og selektiv behandling i samsvar med vedlegg VII.

3. Medlemsstatene skal påse at produsentene eller tredjemann som opptrer på deres vegne, etablerer ordninger for gjenvinning av WEEE med den beste tilgjengelige teknikken. Ordningene kan etableres av produsentene individuelt eller kollektivt. Medlemsstatene skal sikre at virksomheter eller foretak som utfører innsamlings- eller behandlingsevne, lagrer og behandler WEEE i samsvar med de tekniske kravene som er fastsatt i vedlegg VIII.

4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 20 med hensyn til endring av vedlegg VII for å innføre andre behandlingsteknologier som sikrer minst samme vernnivå for menneskers helse og miljøet.

Kommisjonen skal snarest mulig vurdere om det er nødvendig å endre oppføringene for kretskort i mobiltelefoner og flytende krystall-skjermer. Kommisjonen oppfordres til å vurdere om det er nødvendig å endre vedlegg VII for å ta hensyn til nanomaterialer som inngår i EEE.

5. Av miljøvern hensyn kan medlemsstatene fastsette minstekrav til kvalitetsstandarder for behandling av innsamlet WEEE.

Medlemsstater som velger slike kvalitetsstandarder, skal underrette Kommisjonen om dette, og Kommisjonen skal offentliggjøre standardene.

Kommisjonen skal senest 14. februar 2013 anmode de europeiske standardiseringsorganisasjonene om å utarbeide europeiske standarder for behandling av WEEE, herunder gjenvinning, materialgjenvinning og forberedelse til ombruk. Standardene skal gjenspeile det nåværende utviklingstrinn i teknikken.

For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter minstekrav til kvalitetsstandarder, som særlig skal bygge på standarder utviklet av europeiske standardiseringsorganisasjoner. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

Det skal offentliggjøres en henvisning til de standardene Kommisjonen har vedtatt.

6. Medlemsstatene skal oppfordre virksomheter eller foretak som utfører behandlingsvirksomhet, til å bruke sertifiserte miljøstyringsordninger i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 av 25. november 2009 om frivillig deltagelse for organisasjoner i ei fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)⁽¹⁾.

Artikkel 9

Tillatelser

1. Medlemsstatene skal sikre at alle virksomheter eller foretak som utfører behandlingsvirksomhet, har tillatelse fra vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 23 i direktiv 2008/98/EF.

2. Unntak fra krav om tillatelse, vilkår for unntak og registrering skal være i samsvar med henholdsvis artikkel 24, 25 og 26 i direktiv 2008/98/EF.

3. Medlemsstatene skal sikre at tillatelsen eller registreringen nevnt i nr. 1 og 2 omfatter alle de vilkårene som er nødvendige for å oppfylle kravene i artikkel 8 nr. 2, 3 og 5, og for å nå de gjenvinningsmålene som er fastsatt i artikkel 11.

Artikkel 10

Overføringer av WEEE

1. Behandlingen av WEEE kan også utføres utenfor den berørte medlemsstaten eller Unionen, forutsatt at overføringen skjer i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1418/2007 av 29. november 2007 om eksport for gjenvinning av visse typer avfall oppført i vedlegg III eller IIIA til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006, til visse stater som OECD-vedtaket om kontroll av grensekryssende transport av avfall ikke får anvendelse på⁽²⁾.

2. WEEE som eksporteres ut av Unionen, skal bare anses å ha bidratt til oppnåelsen av kravene og målene fastsatt i

artikkel 11 i dette direktiv dersom eksportøren, i henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007, kan bevise at behandlingen skjedde på vilkår som er likeverdige med kravene i dette direktiv.

3. Kommisjonen skal senest 14. februar 2014 vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 20 som fastsetter nærmere regler som utfyller reglene i nr. 2 i denne artikkel, særlig med hensyn til kriteriene for å vurdere om det foreligger likeverdige vilkår.

Artikkel 11

Gjenvinningsmål

1. For alt WEEE som er innsamlet separat i samsvar med artikkel 5 og sendt til behandling i samsvar med artikkel 8, 9 og 10, skal medlemsstatene sikre at produsentene oppfyller minstemålene fastsatt i vedlegg V.

2. Beregningen av om målene er nådd skal for hver kategori skje ved at vekten av WEEE som kommer til anlegget for gjenvinning eller materialgjenvinning / forberedelse til ombruk etter å ha gjennomgått korrekt behandling i samsvar med artikkel 8 nr. 2 med hensyn til gjenvinning eller materialgjenvinning, divideres med vekten av alt separat innsamlet WEEE for hver kategori, uttrykt i prosent.

Forberedende virksomhet, herunder sortering og lagring forut for gjenvinning, skal ikke inngå i beregningen av om målene er nådd.

3. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter ytterligere regler for beregningsmetodene for anvendelsen av minstemålene. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

4. Medlemsstatene skal med henblikk på beregningen av målene sikre at produsenter eller tredjemann som opptrer på deres vegne, fører et register over vekten av WEEE, dets komponenter, materialer eller stoffer når det forlater innsamlingsanlegget (utgående), når det ankommer (inngående) og forlater (utgående) behandlingsanlegget, og når det ankommer (inngående) anlegget for gjenvinning eller materialgjenvinning / forberedelse til ombruk.

Medlemsstatene skal med henblikk på nr. 6 også sikre at det føres registre over vekten av produkter og materialer som forlater (utgående) anlegget for gjenvinning eller materialgjenvinning / forberedelse til ombruk.

5. Medlemsstatene skal oppfordre til utvikling av nye gjenvinnings-, materialgjenvinnings- og behandlingsteknologier.

⁽¹⁾ EUT L 342 av 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 316 av 4.12.2007, s. 6.

6. På grunnlag av en rapport fra Kommissjonen, ved behov ledsaget av et forslag til regelverk, skal Europaparlamentet og Rådet senest 14. august 2016 foreta en ny gjennomgåelse av gjenvinningsmålene nevnt i vedlegg V del 3, undersøke muligheten for å fastsette separate mål for WEEE som forberedes til ombruk, og foreta en ny gjennomgåelse av beregningsmetoden nevnt i nr. 2 med sikte på å analysere om det er mulig å fastsette mål på grunnlag av de produktene og materialene (utgående) som er resultatet av prosessene for gjenvinning, materialgjenvinning og forberedelse til ombruk.

Artikkel 12

Finansiering av håndtering av WEEE fra private husholdninger

1. Medlemsstatene skal sikre at produsentene minst sørger for å finansiere innsamling, behandling, gjenvinning og miljømessig forsvarlig sluttbehandling av WEEE fra private husholdninger som er levert til innsamlingsanlegg opprettet i henhold til artikkel 5 nr. 2.

2. Medlemsstatene kan ved behov oppfordre produsentene til også å stå for kostnadene med å samle inn WEEE fra private husholdninger til innsamlingsanlegg.

3. For produkter som er brakt i omsetning etter 13. august 2005, skal hver enkelt produsent være ansvarlig for å finansiere prosessene nevnt i nr. 1 med hensyn til avfall fra produsentens egne produkter. Produsenten kan velge å oppfylle denne forpliktelsen enten individuelt eller ved å delta i en kollektiv ordning.

Medlemsstatene skal sikre at hver enkelt produsent, når et produkt bringes i omsetning, stiller en garanti som viser at håndteringen av WEEE vil bli finansiert, og at produsentene tydelig merker produktene sine i samsvar med artikkel 15 nr. 2. Denne garantien skal sikre finansieringen av prosessene nevnt i nr. 1 som gjelder dette produktet. Garantien kan stilles i form av produsentens deltakelse i egnede ordninger for finansiering av håndtering av WEEE, en materialgjenvinningsforsikring eller en sperret bankkonto.

4. Ansvar for å finansiere kostnadene for håndteringen av WEEE fra produkter som er brakt i omsetning senest 13. august 2005 («historisk avfall»), skal ivaretas gjennom én eller flere ordninger som alle de produsentene som finnes på markedet når kostnadene oppstår, bidrar forholdsmessig til, for eksempel i forhold til sine respektive markedsandeler per type utstyr.

5. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at det utarbeides egnede rutiner eller framgangsmåter for tilbakebetaling av bidrag til produsentene når EEE overføres for å bringes i omsetning utenfor den berørte medlemsstatens territorium. Slike rutiner eller framgangsmåter kan utarbeides av produsenter eller tredjemann som opptrer på deres vegne.

6. Kommissjonen oppfordres til innen 14. august 2015 å rapportere om muligheten for å utarbeide kriterier for å innarbeide de faktiske kostnadene for kasserte produkter i produsentenes finansiering av WEEE, og til eventuelt å framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 13

Finansiering av håndtering av WEEE fra andre brukere enn private husholdninger

1. Medlemsstatene skal sikre at produsentene sørger for å finansiere kostnadene ved innsamling, behandling, gjenvinning og miljømessig forsvarlig sluttbehandling av WEEE fra andre brukere enn private husholdninger, som kommer fra produkter som er brakt i omsetning etter 13. august 2005.

Når det gjelder historisk avfall som erstattes av nye tilsvarende produkter, eller av nye produkter som har samme funksjon, skal kostnadene finansieres av produsentene av disse produktene når produktene leveres. Medlemsstatene kan som et alternativ fastsette at andre brukere enn private husholdninger gjøres helt eller delvis ansvarlige for denne finansieringen.

For annet historisk avfall skal kostnadene finansieres av de brukerne som ikke er private husholdninger.

2. Produsenter og andre brukere enn private husholdninger kan inngå avtaler om andre finansieringsordninger, med forbehold for dette direktiv.

Artikkel 14

Informasjon til brukerne

1. Medlemsstatene kan kreve at produsentene, ved salg av nye produkter, informerer kjøperne om kostnadene forbundet med innsamling, behandling og miljømessig forsvarlig sluttbehandling av WEEE. De angitte kostnadene må ikke overstige det beste anslaget over faktiske påløpte kostnader.

2. Medlemsstatene skal sikre at brukerne av EEE i private husholdninger får alle nødvendige opplysninger om

a) kravet til at WEEE ikke må sluttbehandles som usortert kommunalt avfall, og at alt WEEE må samles inn separat,

b) de ordningene for tilbakelevering og innsamling som de har tilgang til; medlemsstatene skal fremme en samordning av informasjon om alle tilgjengelige innsamlingssteder, uavhengig av hvilke produsenter eller andre aktører som har opprettet dem,

c) deres rolle når det gjelder å bidra til ombruk, materialgjenvinning og andre former for gjenvinning av WEEE,

d) de mulige virkningene på miljøet og menneskers helse som følge av forekomsten av farlige stoffer i EEE,

Artikkel 16

e) betydningen av symbolet som vises i vedlegg IX.

3. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å få forbrukerne til å bidra til innsamling av WEEE, og for å oppmuntre dem til å forenkle prosessene for ombruk, behandling og gjenvinning.

4. Med henblikk på mest mulig å begrense sluttbehandling av WEEE som usortert kommunalt avfall og tilrettelegge for separat innsamling av slikt avfall, skal medlemsstatene sikre at produsentene — helst i samsvar med den europeiske standarden EN 50419⁽¹⁾ — sørger for å merke EEE som bringes i omsetning, med symbolet vist i vedlegg IX. I unntakstilfeller, når produktets størrelse eller funksjon krever det, skal symbolet trykkes på emballasjen, bruksanvisningen og garantien til EEE.

5. Medlemsstatene kan kreve at produsenter og/eller distributører framlegger alle eller noen av opplysningene nevnt i nr. 2, 3 og 4, for eksempel i bruksanvisningen, på utsalgsstedet og gjennom holdningskampanjer.

Artikkel 15

Informasjon til behandlingsanlegg

1. For å tilrettelegge for forberedelse til ombruk og korrekt og miljømessig forsvarlig behandling av WEEE, herunder vedlikehold, oppgradering, renovering og materialgjenvinning, skal medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at produsentene kostnadsfritt framlegger opplysninger om forberedelse til ombruk og behandling for hver type nytt EEE som for første gang bringes i omsetning på EU-markedet, innen ett år etter at utstyret er brakt i omsetning. I den grad sentre som forbereder til ombruk og behandlings- og materialgjenvinningsanlegg har behov for det for å oppfylle bestemmelsene i dette direktiv, skal disse opplysningene identifisere de forskjellige komponentene og materialene i EEE samt plasseringen av farlige stoffer og stoffblandinger i EEE. Produsentene av EEE skal gjøre opplysningene tilgjengelige for sentre som forbereder til ombruk samt for behandlings- og materialgjenvinningsanlegg i form av håndbøker eller elektroniske medier (f.eks. CD-ROM eller direktekoplete tjenester).

2. For å gjøre det mulig entydig å avgjøre hvilken dato EEE er brakt i omsetning, skal medlemsstatene sikre at en særlig merking på EEE angir at dette utstyret er brakt i omsetning etter 13. august 2005. Den europeiske standarden EN 50419 skal fortrinnsvis brukes til dette formålet.

⁽¹⁾ Vedtatt av CENELEC i mars 2006.

Registrering, informasjon og rapportering

1. Medlemsstatene skal i samsvar med nr. 2 utarbeide et register over produsenter, herunder produsenter som leverer EEE gjennom fjernkommunikasjon. Registeret skal benyttes til å overvåke at kravene i dette direktiv overholdes.

Produsenter som leverer EEE ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav f) iv), skal være registrert i den medlemsstaten de selger til. Dersom slike produsenter ikke er registrert i den medlemsstaten de selger til, skal de registreres gjennom sine godkjente representanter som nevnt i artikkel 17 nr. 2.

2. Medlemsstatene skal sikre at

a) hver produsent eller hver godkjente representant når en slik er utnevnt i henhold til artikkel 17, registreres i henhold til kravet og har mulighet til direktekoplet innføring i det nasjonale registeret av alle relevante opplysninger som gjelder produsentens virksomhet i gjeldende medlemsstat,

b) hver produsent eller hver godkjente representant når en slik er utnevnt i henhold til artikkel 17, ved registreringen gir de opplysningene som er angitt i vedlegg X del A, og ved behov ajourfører dem,

c) hver produsent eller hver godkjente representant når en slik er utnevnt i henhold til artikkel 17, gir de opplysningene som er angitt i vedlegg X del B,

d) nasjonale registre på sine nettstedet oppgir lenker til andre nasjonale registre slik at det i alle medlemsstater blir enklere å registrere produsenter eller godkjente representanter som er utnevnt i henhold til artikkel 17.

3. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel skal Kommissjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet for registreringen og rapporteringen og hyppigheten av rapporteringen til registeret. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

4. Medlemsstatene skal på årsbasis samle inn opplysninger, herunder dokumenterte beregninger, om mengden og kategoriene av EEE som er brakt i omsetning, innsamlet via alle kanaler, forberedt til ombruk, materialgjenvunnet og gjenvunnet innenfor medlemsstaten, samt om den eksporterte mengden av separat innsamlet WEEE, uttrykt i vekt.

5. Medlemsstatene skal hvert tredje år oversende Kommisjonen en rapport om gjennomføringen av dette direktiv og om opplysningene fastsatt i nr. 4. Rapporten om gjennomføringen skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema fastsatt ved kommisjonsvedtak 2004/249/EF⁽¹⁾ og 2005/369/EF⁽²⁾. Rapporten skal gjøres tilgjengelig for Kommisjonen innen ni måneder etter utløpet av treårsperioden den omfatter.

Den første rapporten skal omfatte tidsrommet fra 14. februar 2014 til 31. desember 2015.

Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om gjennomføringen av dette direktiv innen ni måneder etter at den har mottatt rapportene fra medlemsstatene.

Artikkel 17

Godkjent representant

1. Hver medlemsstat skal sikre at en produsent som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav f) i)–iii), og som er etablert i en annen medlemsstat, som unntak fra artikkel 3 nr. 1 bokstav f) i)–iii), har rett til å utnevne en juridisk eller fysisk person som er etablert på dens territorium, til godkjent representant med ansvar for at produsentens forpliktelser i henhold til dette direktiv overholdes på dens territorium.

2. Hver medlemsstat skal sikre at en produsent som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav f) iv), og som er etablert på dens territorium og selger EEE til en annen medlemsstat der produsenten ikke er etablert, utnevner en godkjent representant i nevnte medlemsstat som den personen som skal være ansvarlig for at produsentens forpliktelser i henhold til dette direktiv overholdes på denne medlemsstatens territorium.

3. Utnevnelsen av en godkjent representant skal skje ved skriftlig fullmakt.

Artikkel 18

Administrativt samarbeid og utveksling av opplysninger

Medlemsstatene skal sørge for at de myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre dette direktiv, samarbeider med hverandre, særlig for å opprette en egnet informasjonsflyt for å sikre at produsentene overholder bestemmelsene i dette direktiv og, ved behov, utveksler opplysninger med hverandre og Kommisjonen for å bidra til riktig gjennomføring av dette direktiv. Det administrative samarbeidet og utvekslingen av opplysninger, særlig mellom nasjonale registre, skal omfatte elektroniske kommunikasjonsmidler.

Samarbeidet skal blant annet omfatte at det gis tilgang til relevante dokumenter og opplysninger, herunder resultater av eventuelle inspeksjoner, med forbehold for bestemmelsene i gjeldende personvernlovgivning i medlemsstaten der den myndigheten som er anmodet om å samarbeide, finnes.

Artikkel 19

Tilpasning til vitenskapelig og teknisk utvikling

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 20 med hensyn til de endringene som er nødvendige for å tilpasse artikkel 16 nr. 5 og vedlegg IV, VII, VIII og IX til den vitenskapelige og tekniske utviklingen. Ved endring av vedlegg VII skal det tas hensyn til de unntakene som er innvilget i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU av 8. juni 2011 om begrensning av bruken av visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk utstyr⁽³⁾.

Før vedleggene endres skal Kommisjonen blant annet holde samråd med produsenter av EEE, materialgjenvinnings- og behandlingsaktører, miljøorganisasjoner, arbeidstakerorganisasjoner og forbrukersammenslutninger.

Artikkel 20

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 7 nr. 4, artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 19 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 13. august 2012. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 7 nr. 4, artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 19 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 4, artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 19 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både

⁽¹⁾ EUT L 78 av 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 119 av 11.5.2005, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 88.

Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommissjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne fristen forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 21

Komitéprosedyre

1. Kommissjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 39 i direktiv 2008/98/EF. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommissjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 22

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og treffe nødvendige tiltak for å sørge for at ordningen iverksettes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal innen 14. februar 2014 underrette Kommissjonen om disse bestemmelsene og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som berører dem.

Artikkel 23

Inspeksjon og overvåking

1. Medlemsstatene skal utføre egnede inspeksjoner og overvåking for å kontrollere at dette direktiv gjennomføres på riktig måte.

Inspeksjonene skal minst omfatte

- a) opplysninger som oppgis innenfor rammen av produsentregisteret,
- b) overføringer, særlig overføringer av WEEE ut av Unionen i samsvar med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007, og
- c) virksomheten ved behandlingsanlegg i samsvar med direktiv 2008/98/EF og vedlegg VII til dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sikre at overføringer av brukt EEE som mistenkes å være WEEE, utføres i samsvar med minstekravene i vedlegg VI, og skal overvåke slike overføringer med henblikk på dette.

3. Kostnadene ved egnede analyser og inspeksjoner, herunder lagringskostnader, i forbindelse med brukt EEE som mistenkes å være WEEE, kan pålegges produsentene, tredjemann som opptrer på deres vegne, eller andre personer som organiserer overføring av brukt EEE som mistenkes å være WEEE.

4. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne artikkel og vedlegg VI kan Kommissjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter ytterligere regler for inspeksjoner og overvåking, særlig ensartede vilkår for gjennomføringen av vedlegg VI nr. 2. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 21 nr. 2.

Artikkel 24

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 14. februar 2014 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til disse bestemmelsene.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. De skal også inneholde en erklæring om at henvisninger i gjeldende lover og forskrifter til direktivene som oppheves ved dette direktiv, skal forstås som henvisninger til dette direktiv. Nærmere regler for henvisningen og ordlyden i erklæringen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

3. Forutsatt at målene fastsatt i dette direktiv nås, kan medlemsstatene innarbeide bestemmelsene i artikkel 8 nr. 6, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 ved avtaler mellom vedkommande myndigheter og de berørte økonomiske sektorene. Slike avtaler skal oppfylle følgende krav:

- a) Avtalene skal kunne håndheves.
- b) I avtalene skal mål med tilhørende frister angis.
- c) Avtalene skal offentliggjøres i medlemsstatens nasjonale offisielle kunngjøringsblad eller i et offisielt dokument som er like tilgjengelig for offentligheten, og skal oversendes Kommissjonen.
- d) De oppnådde resultatene skal kontrolleres regelmessig, meddeles vedkommende myndigheter og Kommissjonen og gjøres tilgjengelige for offentligheten på de vilkårene som er fastsatt i avtalen.

- e) Vedkommende myndigheter skal påse at det undersøkes hvilke framskritt som gjøres i henhold til avtalen.
- f) Dersom avtalen ikke overholdes, skal medlemsstatene gjennomføre de relevante bestemmelsene i dette direktiv gjennom lover og forskrifter.

Artikkel 25

Oppheving

Direktiv 2002/96/EF, endret ved direktivene oppført i vedlegg XI del A, oppheves med virkning fra 15. februar 2014, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal rett og anvendelse av direktivene oppført i vedlegg XI del B.

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg XII.

Artikkel 26

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 4. juli 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

A. D. MAVROYIANNIS

Formann

*VEDLEGG I***Kategorier av EEE som er omfattet av dette direktiv i overgangsperioden fastsatt i artikkel 2 nr. 1 bokstav a)**

1. Store husholdningsapparater
  2. Små husholdningsapparater
  3. IT- og telekommunikasjonsutstyr
  4. Forbrukerutstyr og solcellepaneler
  5. Belysningsutstyr
  6. Elektrisk og elektronisk verktøy (unntatt stort stasjonært industriutstyr)
  7. Leketøy, fritids- og sportsutstyr
  8. Medisinsk utstyr (unntatt alle implanterte og infiserte produkter)
  9. Overvåkings- og kontrollinstrumenter
  10. Salgsautomater
-

VEDLEGG II

Veiledende liste over EEE som hører inn under kategoriene i vedlegg I

1. STORE HUSHOLDNINGSAPPARATER

Store kjøleapparater

Kjøleskap

Frysere

Andre store apparater til kjøling, konservering og lagring av næringsmidler

Vaskemaskiner

Tørketromler

Oppvaskmaskiner

Utstyr til koking eller steking

Elektriske komfyrer

Elektriske varmeplater

Mikrobølgeovner

Andre store apparater til matlaging og annen behandling av næringsmidler

Elektriske oppvarmingsapparater

Elektriske radiatorer

Andre store apparater til oppvarming av rom, senger og sittemøbler

Elektriske vifter

Klimaanlegg

Annet ventilasjons-, avtrekks- og klimautstyr

2. SMÅ HUSHOLDNINGSAPPARATER

Støvsugere

Teppefeiere

Andre rengjøringsapparater

Apparater til sying, strikking, veving og annen bearbeiding av tekstiler

Strykejern og andre apparater til stryking, rulling og annet vedlikehold av klær

Brødrister

Frityrapparater

Kaffekverner, kaffemaskiner og utstyr til åpning eller forsegling av beholdere eller emballasje

Elektriske kniver

Apparater til hårklipp, hårtørking, tannbørsting, barbering, massasje og andre kroppspoleapparater

Klokker, armbåndsur og utstyr til måling, angivelse eller registrering av tid

Vekter

3. IT- OG TELEKOMMUNIKASJONSUTSTYR

Sentralisert databehandling:

Stormaskiner

Minidatamaskiner

Skrivere

Personlig databehandling:

Personlige datamaskiner (herunder prosessorenhet, mus, skjerm og tastatur)

Bærbare datamaskiner (herunder prosessorenhet, mus, skjerm og tastatur)

Små bærbare datamaskiner

Nettbrett

Skrivere

Kopieringsutstyr

Elektriske og elektroniske skrivemaskiner

Lomme- og skrivebordskalkulatorer

og andre produkter og annet utstyr til elektronisk innsamling, lagring, behandling, presentasjon eller formidling av informasjon

Brukerterminaler og -systemer

Telefaksapparat (faks)

Teleks

Telefoner

Betalingstelefoner

Trådløse telefoner

Mobiltelefoner

Telefonvarere

og andre produkter eller utstyr til overføring av lyd, bilder eller annen informasjon ved telekommunikasjon

4. FORBRUKERUTSTYR OG SOLCELLEPANELER

Radioapparater

Fjernsynsapparater

Videokameraer

Videopptakere

Hi-fi-opptakere

Lydforsterkere

Musikkinstrumenter

og andre produkter eller annet utstyr beregnet på opptak eller gjengivelse av lyd eller bilder, herunder signaler eller annen teknologi for formidling av lyd og bilder på annen måte enn ved telekommunikasjon

Solcellepaneler

5. BELYSNINGSUTSTYR

Lysarmaturer til lysrør, unntatt lysarmaturer for husholdninger

Rette lysrør

Kompaktlysør

Høyintensive utladningslamper, herunder høytrykksnatriumlamper og metallhalogenlamper

Lavtrykksnatriumlamper

Annen belysning eller annet utstyr til spredning eller regulering av lys, unntatt glødetrådspærer

6. ELEKTRISK OG ELEKTRONISK VERKTØY (UNNTATT STORT STASJONÆRT INDUSTRIUTSTYR)

Boremaskiner

Sager

Symaskiner

Utstyr til dreining, fresing, pussing, sliping, saging, skjæring, klipping, boring, uthulling, stansing, falsing, bøying eller lignende bearbeiding av tre, metall og andre materialer

Verktøy til nagling, spikring eller skruing eller til fjerning av nagler, spiker og skruer eller lignende bruk

Verktøy til sveising, lodding eller lignende bruk

Utstyr til sprøyting, fordeling, spredning eller annen behandling av flytende eller gassformige stoffer på andre måter

Verktøy til gressklipping eller annet hagearbeid

7. LEKETØY, FRITIDS- OG SPORTSUTSTYR

Elektriske tog eller bilbaner

Håndholdte videospillkonsoller

Videospill

Datamaskiner til sykling, dykking, løping, roing osv.

Sportsutstyr med elektriske eller elektroniske komponenter

Spilleautomater

8. MEDISINSK UTSTYR (UNNTATT ALLE IMPLANTERTE OG INFISERTE PRODUKTER)

Radioterapiutstyr

Kardiologiutstyr

Dialyseutstyr

Lungeventilatorer

Nukleærmedisinsk utstyr

Laboratorieutstyr til in vitro-diagnostikk

Analysatorer

Frysere

Fertilitetsprøver

Andre apparater til påvisning, forebygging, overvåking, behandling og lindring av sykdom, skade eller funksjons-
hemning

9. OVERVÅKINGS- OG KONTROLLINSTRUMENTER

Røykvarslere

Varmeregulatorer

Termostater

Måle-, veie- eller justeringsapparater for husholdninger eller som laboratorieutstyr

Andre overvåkings- og kontrollinstrumenter som brukes i industrianlegg (f.eks. i kontrollpaneler)

10. SALGSAUTOMATER

Salgsautomater for varme drikker

Salgsautomater for varme eller kalde flasker eller bokser

Salgsautomater for faste produkter

Pengeautomater

Alle apparater som automatisk leverer alle slags produkter

VEDLEGG III

KATEGORIER AV EEE SOM ER OMFATTET AV DETTE DIREKTIV

1. Utstyr til temperaturutveksling.
  2. Skjermer, dataskjermer og utstyr som har en skjerm der overflaten overstiger 100 cm².
  3. Lamper.
  4. Stort utstyr (ett eller flere ytre mål på minst 50 cm), herunder, men ikke begrenset til
husholdningsapparater, IT- og telekommunikasjonsutstyr, forbrukerutstyr, lysarmaturer, utstyr som gjengir lyd eller bilder, musikkutstyr, elektriske og elektroniske verktøy, leketøy, fritids- og sportsutstyr, medisinsk utstyr, overvåkings- og kontrollinstrumenter, salgsautomater, utstyr til produksjon av elektrisk strøm. Denne kategorien omfatter ikke utstyr som inngår i kategori 1–3.
  5. Småutstyr (ingen ytre mål over 50 cm), herunder, men ikke begrenset til
husholdningsapparater, forbrukerutstyr, lysarmaturer, utstyr som gjengir lyd eller bilder, musikkutstyr, elektriske og elektroniske verktøy, leketøy, fritids- og sportsutstyr, medisinsk utstyr, overvåkings- og kontrollinstrumenter, salgsautomater, utstyr til produksjon av elektrisk strøm. Denne kategorien omfatter ikke utstyr som inngår i kategori 1–3 og 6.
  6. Mindre IT- og telekommunikasjonsutstyr (ingen ytre mål over 50 cm).
-

VEDLEGG IV

Ikke-uttømmende liste over EEE som hører inn under kategoriene i vedlegg III

1. Utstyr til temperaturutveksling.

Kjøleskap, frysere, utstyr som automatisk leverer kalde produkter, klimaanlegg, avfuktingsutstyr, varmepumper, radiatorer som inneholder olje samt annet utstyr til temperaturutveksling som bruker annen væske enn vann til temperaturutvekslingen.

2. Skjermer, dataskjermer og utstyr som har en skjerm der overflaten overstiger 100 cm².

Skjermer, fjernsynsapparater, LCD-fotorammer, dataskjermer, bærbare datamaskiner, små bærbare datamaskiner.

3. Lamper.

Rette lysrør, kompaktlysrør, lysrør, høyintensive utladningslamper, herunder høytrykksnatriumlamper og metallhalogenlamper, lavtrykksnatriumlamper, LED.

4. Stort utstyr

Vaskemaskiner, tørketromler, oppvaskmaskiner, utstyr til koking eller steking, elektriske komfyrer, elektriske varmeplater, lysarmaturer, utstyr som gjengir lyd eller bilder, musikkutstyr (unntatt pipeorgler i kirker), apparater til strikking og veving, store stormaskiner, store skrivere, kopieringsutstyr, store spilleautomater, stort medisinsk utstyr, store overvåkings- og kontrollinstrumenter, store apparater som automatisk leverer produkter og penger, solcellepaneler.

5. Småutstyr

Støvsugere, teppefeiere, apparater til sying, lysarmaturer, mikrobølgeovner, ventilasjonsutstyr, strykejern, brødrister, elektriske kniver, elektriske vannkokere, klokker og armbåndsur, elektriske barbermaskiner, vekter, apparater til hår- og kroppspleie, regnemaskiner, radioapparater, videokameraer, videoopptakere, hi-fi-utstyr, musikkinstrumenter, utstyr som gjengir lyd eller bilder, elektrisk og elektronisk leketøy, sportsutstyr, datamaskiner til sykling, dykking, løping, roing osv., røykvarslere, varmeregulatorer, termostater, små elektriske og elektroniske verktøy, mindre medisinsk utstyr, små overvåkings- og kontrollinstrumenter, små apparater som automatisk leverer produkter, småutstyr med integrerte solcellepaneler.

6. Mindre IT- og telekommunikasjonsutstyr (ingen ytre mål over 50 cm).

Mobiltelefoner, GPS, lommekalkulatorer, rutere, personlige datamaskiner, skrivere, telefoner.

VEDLEGG V

MINSTE GJENVINNINGSMÅL NEVNT I ARTIKKEL 11

Del 1: Minstemål som gjelder per kategori fra 13. august 2012 til 14. august 2015 for kategoriene i vedlegg I:

- a) For WEEE som hører inn under kategori 1 eller 10 i vedlegg I, skal
  - 80 % gjenvinnes og
  - 75 % materialgjenvinnes.
- b) For WEEE som hører inn under kategori 3 eller 4 i vedlegg I, skal
  - 75 % gjenvinnes og
  - 65 % materialgjenvinnes.
- c) For WEEE som hører inn under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i vedlegg I, skal
  - 70 % gjenvinnes og
  - 50 % materialgjenvinnes.
- d) For gassutladningslamper skal 80 % materialgjenvinnes.

Del 2: Minstemål som gjelder per kategori fra 15. august 2015 til 14. august 2018 for kategoriene i vedlegg I:

- a) For WEEE som hører inn under kategori 1 eller 10 i vedlegg I, skal
  - 85 % gjenvinnes og
  - 80 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- b) For WEEE som hører inn under kategori 3 eller 4 i vedlegg I, skal
  - 80 % gjenvinnes og
  - 70 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- c) For WEEE som hører inn under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i vedlegg I, skal
  - 75 % gjenvinnes og
  - 55 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- d) For gassutladningslamper skal 80 % materialgjenvinnes.

Del 3: Minstemål som gjelder per kategori fra 15. august 2018 for kategoriene i vedlegg III:

- a) For WEEE som hører inn under kategori 1 eller 4 i vedlegg III, skal
  - 85 % gjenvinnes og
  - 80 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- b) For WEEE som hører inn under kategori 2 i vedlegg III, skal
  - 80 % gjenvinnes og
  - 70 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- c) For WEEE som hører inn under kategori 5 eller 6 i vedlegg III, skal
  - 75 % gjenvinnes og
  - 55 % forberedes til ombruk og materialgjenvinnes.
- d) For WEEE som hører inn under kategori 3 i vedlegg III, skal 80 % materialgjenvinnes.

—————

VEDLEGG VI

MINSTEKRAV TIL OVERFØRINGER

1. For å kunne skille mellom EEE og WEEE når besitteren av en gjenstand påstår å ha til hensikt å overføre eller være i ferd med å overføre brukt EEE og ikke WEEE, skal medlemsstatene kreve at avfallsbesitteren kan framlegge følgende for å underbygge påstanden:
  - a) En kopi av fakturaen og avtalen om salg og/eller overføring av eierskapet til EEE, der det framgår at utstyret er beregnet på direkte ombruk og at det er fullt fungerende.
  - b) Bevis for den utførte vurderingen eller prøvingen i form av en kopi av resultatene (prøvingsbevis, funksjonsbevis) for hver gjenstand i sendingen samt en protokoll som inneholder all dokumentasjon i samsvar med nr. 3.
  - c) En erklæring fra avfallsbesitteren som har organisert transporten av EEE, om at ingen deler av verken materialene eller utstyret som inngår i sendingen, er avfall i henhold til artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF.
  - d) Egnede beskyttelse mot skader under transport, lasting og lossing, særlig gjennom tilstrekkelig emballasje og egnede stabling av lasten.
2. Som unntak får nr. 1 bokstav a) og b) og nr. 3 ikke anvendelse når det foreligger sikre bevis for at overføringen finner sted innenfor rammen av en overføringsavtale mellom bedrifter, og at
  - a) EEE sendes tilbake til produsenten eller tredjemann som opptrer på dennes vegne, som defekt til reparasjon under garantien med henblikk på ombruk, eller
  - b) brukt EEE til yrkesmessig bruk sendes til produsenten eller tredjemann som opptrer på dennes vegne, eller til tredjemanns anlegg i stater som omfattes av OECD-rådets vedtak C(2001)107/endelig versjon om revisjon av vedtak C(92)39/endelig versjon, med hensyn til kontroll med grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning, reovering eller reparasjon i henhold til en gyldig avtale med henblikk på ombruk, eller
  - c) defekt, brukt EEE til yrkesmessig bruk, for eksempel medisinsk utstyr eller deler av dette, sendes til produsenten eller tredjemann som opptrer på dennes vegne, for en analyse av de grunnleggende årsakene i henhold til en gyldig avtale, dersom en slik analyse bare kan utføres av produsenten eller tredjemann som opptrer på dennes vegne.
3. For å kunne vise at de overførte gjenstandene er brukt EEE og ikke WEEE, skal medlemsstatene kreve at det utføres følgende trinn i forbindelse med prøving og føring av registre for brukt EEE:

Trinn 1: Prøving

- a) Funksjonsdyktigheten skal prøves, og forekomsten av farlige stoffer skal vurderes. Hvilke prøvinger som skal utføres, avhenger av typen EEE. For mesteparten av brukt EEE er det tilstrekkelig med en funksjonsprøving av hovedfunksjonene.
- b) Resultatene av vurderingen og prøvingen skal dokumenteres.

Trinn 2: Dokumentasjon

- a) Dokumentasjonen skal festes forsvarlig, men ikke permanent, enten på selve EEE (dersom det ikke er emballert) eller på emballasjen, slik at den kan leses uten at emballasjen trenger å åpnes.
- b) Dokumentasjonen skal inneholde følgende opplysninger:
  - Gjenstandens navn (utstyrets navn dersom det er oppført på listen i vedlegg II eller IV, alt ettersom, og kategori angitt i vedlegg I eller III, alt ettersom).
  - Gjenstandens identifikasjonsnummer (typenummer) når dette er relevant.
  - Produksjonsår (dersom det er kjent).
  - Navn og adresse til det selskapet som har kontrollert funksjonsdyktigheten.

- Resultatet av prøvingene beskrevet i trinn 1 (herunder datoen for funksjonsprøvingen).
  - Hvilke prøvinger som er utført.
4. I tillegg til den dokumentasjonen som kreves i nr. 1, 2 og 3, skal hver last (for eksempel transportkasse, lastebil) med brukt EEE, ledsages av følgende:
- a) Et relevant transportdokument, for eksempel CMR-dokument eller fraktbrev.
  - b) En ansvarserklæring fra den personen som er ansvarlig for sendingen.
5. I mangel av bevis for at en gjenstand er brukt EEE og ikke WEEE i form av egnet dokumentasjon i henhold til nr. 1–4, og i mangel av egnet beskyttelse mot skader under transport, lasting og lossing, særlig gjennom tilstrekkelig emballasje og egnet stabling av lasten, som er pålagt den avfallsbesitteren som organiserer transporten, skal myndighetene i medlemsstaten anta at det dreier seg om WEEE og forutsette at lasten utgjør en ulovlig overføring. Under disse omstendighetene skal lasten håndteres i samsvar med artikkel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1013/2006.
-

VEDLEGG VII

Selektiv behandling av materialer og komponenter i avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr nevnt i artikkel 8 nr. 2

1. Minst følgende stoffer, stoffblandinger og komponenter må tas ut fra alt separat innsamlet WEEE:
- Kondensatorer som inneholder polyklorete bifenyler (PCB) i samsvar med rådsdirektiv 96/59/EF av 16. september 1996 om disponering av polyklorete bifenylyl og polyklorete terfenyl (PCB og PCT)⁽¹⁾.
  - Kvikksølvholdige komponenter, som brytere eller bakgrunnsbelysning.
  - Batterier.
  - Kretskort fra mobiltelefoner generelt og fra andre innretninger dersom kretskortets overflate er større enn 10 cm².
  - Tonerkassetter, flytende og i kremform, samt fargetoner.
  - Plast som inneholder bromerte flammehemmere.
  - Asbestavfall og komponenter som inneholder asbest.
  - Katodestrålerør.
  - Klorfluorkarboner (KFK), hydroklorfluorkarboner (HKFK) eller hydrofluorkarboner (HFK), hydrokarboner.
  - Gassutladningslamper.
  - Flytende krystall-skjermer (eventuelt sammen med rammen) som er større enn 100 cm², og alle skjermer som belyses bakfra med gassutladningslamper.
  - Utvendige elektriske kabler.
  - Komponenter som inneholder ildfaste keramiske fibrer som beskrevet i kommisjonsdirektiv 97/69/EF av 5. desember 1997 om 23. tilpasning til den tekniske utvikling av rådsdirektiv 67/548/EØF om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽²⁾.
  - Komponenter som inneholder radioaktive stoffer, bortsett fra komponenter som ligger under grenseverdiene for unntak som definert i artikkel 3 i og vedlegg I til rådsdirektiv 96/29/Euratom av 13. mai 1996 om fastsettelse av grunnleggende sikkerhetsstandarder for vern av helsen til arbeidstakere og allmennheten mot fare forårsaket av ioniserende stråling⁽³⁾.
  - Elektrolyttkondensatorer som inneholder potensielt skadelige stoffer (høyde > 25 mm, diameter > 25 mm eller omtrent samme volum).
- Disse stoffene, stoffblandinger og komponentene skal sluttbehandles eller gjenvinnes i samsvar med direktiv 2008/98/EF.
2. Følgende komponenter av WEEE som er innsamlet separat, må behandles på følgende måte:
- Katodestrålerør: det fluorescerende belegget må fjernes.

⁽¹⁾ EFT L 243 av 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 343 av 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 159 av 29.6.1996, s. 1.

- Utstyr som inneholder ozonnedbrytende gasser eller har et potensial for global oppvarming (GWP) på over 15, f.eks. i skum og kjølekretser: Gassene må fjernes og behandles på egnet måte. Ozonnedbrytende gasser må behandles i samsvar med forordning (EF) nr. 1005/2009.
  - Gassutladningslamper: Kvikksølvvet skal fjernes.
3. Av miljøhensyn og fordi forberedelse til ombruk og materialgjenvinning er ønskelig, skal nr. 1 og 2 anvendes på en slik måte at det ikke hindrer miljømessig forsvarlig forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av komponenter eller hele apparater.
-

*VEDLEGG VIII***TEKNISKE KRAV NEVNT I ARTIKKEL 8 NR. 3**

1. Steder til lagring (også midlertidig lagring) av WEEE før behandling (med forbehold for kravene i rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾):
  - Ugjennomtrengelige overflater på egnede områder med anlegg for innsamling av spill og, ved behov, sandfang og oljeutskillere.
  - Værbestandig tildekning av relevante områder.
2. Steder til behandling av WEEE:
  - Vekter til veiing av det behandlede avfallet.
  - Ugjennomtrengelige overflater og værbestandig tildekning på egnede områder med anlegg for innsamling av spill og, ved behov, sandfang og oljeutskillere.
  - Egned lagring for demonterte reservedeler.
  - Egnede beholdere til lagring av batterier, kondensatorer som inneholder PCB/PCT, og annet farlig avfall som for eksempel radioaktivt avfall.
  - Utstyr til behandling av vann i samsvar med helse- og miljøbestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1.

*VEDLEGG IX***SYMBOL TIL MERKING AV EEE**

Symbolet som angir separat innsamling av EEE, er en overkrysset beholder med hjul som vist nedenfor. Symbolet skal trykkes slik at det er synlig, lett leselig og ikke kan fjernes.

—

VEDLEGG X

OPPLYSNINGER TIL REGISTRERING OG RAPPORTERING NEVNT I ARTIKKEL 16**A. Opplysninger som skal gis ved registrering:**

1. Navn og adresse til produsenten eller den godkjente representanten når en slik er utnevnt i henhold til artikkel 17 (postnummer og -sted, gatenavn og -nummer, land, telefon- og faksnummer, e-postadresse samt kontaktperson). For godkjente representanter som definert i artikkel 17, også kontaktopplysninger for en produsent som representeres.
2. Produsentens nasjonale identifikasjonskode, herunder produsentens europeiske registreringsnummer for avgift eller nasjonale registreringsnummer for avgift.
3. Kategori av EEE som fastsatt i vedlegg I eller III, alt etter forholdene.
4. Type EEE (husholdningsapparater eller annet utstyr).
5. Varenavn for EEE.
6. Opplysninger om hvordan produsenten oppfyller sitt ansvar: gjennom en individuell eller kollektiv ordning, herunder opplysninger om finansiell garanti.
7. Salgsmetode som benyttes (f.eks. fjernsalg).
8. Erklæring om at de framlagte opplysningene er korrekte.

B. Opplysninger som skal gis ved rapportering:

1. Produsentens nasjonale identifikasjonskode.
2. Rapporteringsperiode.
3. Kategori av EEE som fastsatt i vedlegg I eller III, alt etter forholdene.
4. Mengde EEE som er brakt i omsetning på det nasjonale markedet, angitt i vekt.
5. Mengde, angitt i vekt, av avfall fra EEE som er innsamlet separat, materialgjenvunnet (herunder forberedt til ombruk), gjenvunnet og sluttbehandlet i medlemsstaten eller overført innenfor eller utenfor Unionen.

Merknad: Opplysningene angitt i nr. 4 og 5 må angis etter kategori.

VEDLEGG XI

DEL A*Opphevet direktiv med endringer**(nevnt i artikkel 25)*

Direktiv 2002/96/EF om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) (EUT L 37 av 13.2.2003, s. 24.)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/108/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 106)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/34/EF (EUT L 81 av 20.3.2008, s. 65)

DEL B*Liste over frister for innarbeiding i nasjonal rett**(nevnt i artikkel 25)*

Direktiv	Frist for innarbeiding
2002/96/EF	13. august 2004
2003/108/EF	13. august 2004
2008/34/EF	—

VEDLEGG XII

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikkel 1	—
—	Artikkel 1
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 2 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 2 nr. 1 (delvis)	Artikkel 2 nr. 3 bokstav b)
Vedlegg IB nr. 5 siste punkt	Artikkel 2 nr. 3 bokstav c)
Vedlegg IB nr. 8	Artikkel 2 nr. 4 bokstav g)
—	Artikkel 2 nr. 4 bokstav a)–f) og artikkel 2 nr. 5
Artikkel 3 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav a)
—	Artikkel 3 nr. 1 bokstav b)–d)
Artikkel 3 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 3 bokstav c)–h)	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 3 bokstav i)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 3 bokstav j)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav g)
Artikkel 3 bokstav k)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav h)
Artikkel 3 bokstav l)	—
Artikkel 3 bokstav m)	Artikkel 3 nr. 1 bokstav i)
—	Artikkel 3 nr. 1 bokstav j)–o)
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5 nr. 1–2	Artikkel 5 nr. 1–2
—	Artikkel 5 nr. 3–4
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 5 nr. 5
—	Artikkel 6 nr. 1
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 6 nr. 2
Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 7 nr. 1 og 2
—	Artikkel 8 nr. 1
Artikkel 6 nr. 1 første og annet ledd og nr. 3	Artikkel 8 nr. 2, 3 og 4
Vedlegg II nr. 4	Artikkel 8 nr. 4 annet ledd første punktum
Artikkel 6 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 8 nr. 5
Artikkel 6 nr. 6	Artikkel 8 nr. 6

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 9 nr. 1 og 2
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 9 nr. 3
Artikkel 6 nr. 5	Artikkel 10 nr. 1 og 2
—	Artikkel 10 nr. 3
Artikkel 7 nr. 1	—
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 11 nr. 1 og vedlegg V
—	Artikkel 11 nr. 2
—	Artikkel 11 nr. 3
Artikkel 7 nr. 3 første ledd	Artikkel 11 nr. 4
Artikkel 7 nr. 3 annet ledd	—
Artikkel 7 nr. 4	—
Artikkel 7 nr. 5	Artikkel 11 nr. 5
—	Artikkel 11 nr. 6
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 12 nr. 1
—	Artikkel 12 nr. 2
Artikkel 8 nr. 2 første og annet ledd	Artikkel 12 nr. 3
Artikkel 8 nr. 2 tredje ledd	Artikkel 14 nr. 1 (delvis)
Artikkel 8 nr. 3 første ledd	Artikkel 12 nr. 4
—	Artikkel 12 nr. 5
Artikkel 8 nr. 3 annet ledd	Artikkel 14 nr. 1 (delvis)
Artikkel 8 nr. 4	—
Artikkel 9 nr. 1 første ledd	Artikkel 13 nr. 1 første ledd
Artikkel 9 nr. 1 annet ledd	—
Artikkel 9 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 13 nr. 1 annet ledd
Artikkel 9 nr. 1 fjerde ledd	Artikkel 13 nr. 1 tredje ledd
Artikkel 9 nr. 2	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 10 nr. 1	Artikkel 14 nr. 2
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 14 nr. 3
Artikkel 10 nr. 3	Artikkel 14 nr. 4
Artikkel 10 nr. 4	Artikkel 14 nr. 5
Artikkel 11	Artikkel 15
Artikkel 12 nr. 1 (delvis)	Artikkel 16 nr. 1–3
Artikkel 12 nr. 1 første ledd (delvis)	Artikkel 16 nr. 4
Artikkel 12 nr. 1 annet ledd	Artikkel 16 nr. 1 og 2 og artikkel 17 nr. 2 og 3

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikkel 12 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 16 nr. 3 og 5
—	Artikkel 17 nr. 1
Artikkel 12 nr. 1 fjerde ledd	Artikkel 18
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 16 nr. 5
Artikkel 13	Artikkel 19
—	Artikkel 20
Artikkel 14	Artikkel 21
Artikkel 15	Artikkel 22
Artikkel 16	Artikkel 23 nr. 1
—	Artikkel 23 nr. 2–4
Artikkel 17 nr. 1–3	Artikkel 24 nr. 1–3
Artikkel 17 nr. 4	Artikkel 7 nr. 3
Artikkel 17 nr. 5	Artikkel 7 nr. 4–7, artikkel 11 nr. 6 og artikkel 12 nr. 6
—	Artikkel 25
Artikkel 18	Artikkel 26
Artikkel 19	Artikkel 27
Vedlegg IA	Vedlegg I
Vedlegg IB	Vedlegg II
—	Vedlegg III, IV og VI
Vedlegg II–IV	Vedlegg VII–IX
—	Vedlegg X og XI
—	Vedlegg XII